

чено. Надвечеръ колоната се завърна пакъ въ лагера си при моста, а баталионите на Талъятъ бея тоже се прибраха на мяркване въ старите си позиции, следъ като запалиха огневе при пункта 30, за да накаратъ находящия се срещу селото Долни-Джъникъ неприятель да мисли, че този пунктъ е още застъпен.

На другия денъ, 29 септември, пристъпиха пакъ къмъ същата работа, за да добератъ отъ Търнене всичко що бѣ останало още тамъ. Дивизията се развърна пакъ въ боенъ редъ на лѣвия бръгъ на реката Видъ, а два баталиона, подъ началството на баталионния командиръ Хулуси ефенди, заеха пункта 30. До като колата се товаряха, едно отдѣление неприятелска кавалерия се появи въ дефилето, което реката образува откъмъ селото Мждювене и се опожти къмъ Търнене, като вървеше по лѣвия бръгъ на Видъ. Турската кавалерия биде тозчасъ изпратена да посрещне неприятеля. Почти въ същото време се появиха нѣколко отдѣления руски войски, които, идящи откъмъ Тръстеникъ и Метрополъ, минаха задъ селото Долни-Джъникъ и се отправиха къмъ Мждювене. Турската кавалерия отблъсна неприятелската и я гони доста надалечъ по долината на Видъ, дори до височината, носяща названието Пилафъ.